

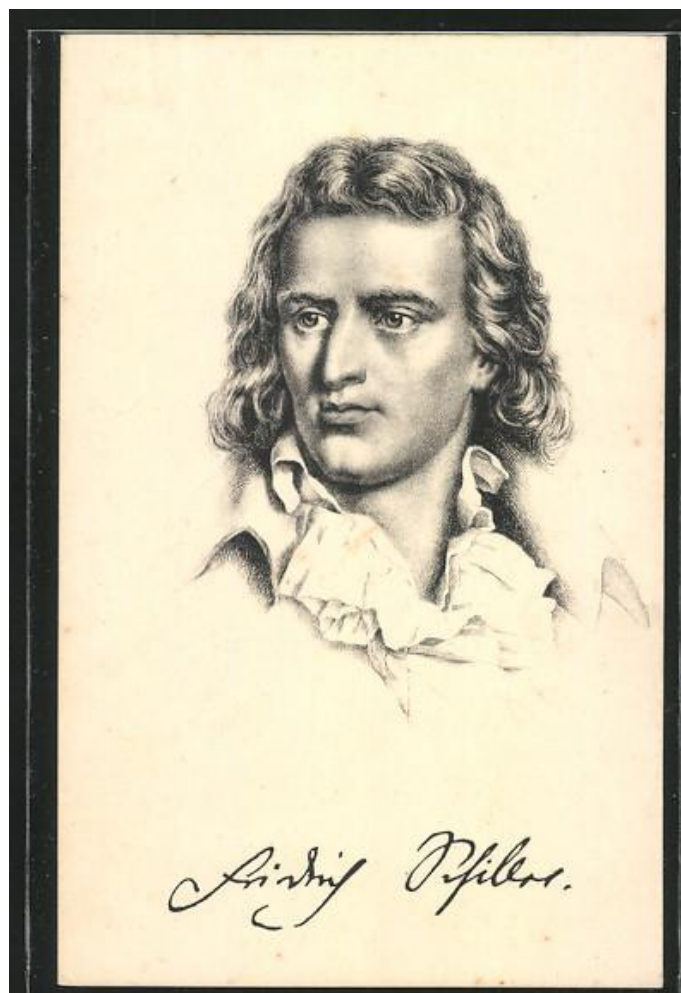
Helga Zepp-LaRouche sender en hilsen til musikaften på Manhattan i anledning af Friedrich Schillers fødselsdag

7. november 2015 – God aften! Jeg sender hermed mine hilsner til jeres konference i den meget smukke anledning af Schillers fødselsdag, en fødselsdag, vi har fejret hvert år i mange lande rundt omkring i verden, siden Schiller Instituttets grundlæggelse.

Jeg vil gerne tale om nogle af hans værker, som mange af jer formentlig kender, men som jeg mener netop nu er højst relevante, nemlig det, Schiller taler om i De æstetiske Breve. Som I ved skrev han disse breve, der omhandler menneskets æstetiske opdragelse, i sammenhæng med den mislykkede, franske revolution, fordi han stillede spørgsmålet: »Hvordan kan det være, at et stort øjeblik fandt så lidet et folk?« Han kom frem til denne slutning: Den objektive mulighed for forandring var til stede, men den subjektive, den moralske forudsætning, manglede.

Hvis dette var sandt på Schillers tid, tror jeg, det er så meget desto mere gyldigt for vores tid, ikke blot for Europa, men også for USA. For et par dage siden var der denne utrolige artikel i *New York Times*, der rapporterede om en undersøgelse, iflg. hvilken dødsraten for midaldrende amerikanere, hvide amerikanere, i aldersgruppen 40-50, er steget med 10 % generelt og med 22 % for de fattige.

40-50 er ikke en alder at dø i; det er de bedste år! Så hvad er der sket? Ja, årsagen til denne stigning i dødsfald er narko-afhængighed, narko-misbrug, alkohol og selvmord. Hvis man ser på vilkårene i USA i øvrigt, så falder levestandarden for en stor del af befolkningen hastigt; folk må have en længere arbejdsuge – de har næsten ingen fritid. De permanente krige, som USA har været involveret i siden først Bush senior-regeringen, dernæst de to Bush junior-regeringer og nu Obamaregeringen, har

*Friedrich Schiller, frihedens skjald.
(10. november 1759 – 9. maj 1805)*

betydet, at mange familier er gået i opløsning; fædrene rejser flere gange til Irak, Afghanistan osv., og kommer hjem med posttraumatisk stress-syndrom. Det overlever familierne ofte ikke.

Tres procent af folk alene i New York lever på fattigdomsgrænsen, eller derunder – 60 %. Centret for Sygdomskontrol og -forebyggelse, CDC, rapporterer, at der er en narkoepidemi i USA, hvor f.eks. en ud af ti personer i Baltimore er heroinmisbruger.

Dernæst kommer det faktum, at lave renter, nulrentesats, er i færd med at bortæde pensionsopsparingen hos mange mennesker, der sparer op til deres pension. Der er politivolden, der skyldes, at politiet er blevet militariseret. Man har volden i de sorte samfund og skoleskyderierne; mordraten stiger uophørligt. Og så er der de barbariske dronedrab, som USA udfører i udlandet.

For blot at sætte fokus på et par af disse ting, så betyder det, at USA virkelig befinder sig i en Mørk Tidsalder, og det kan ingen benægte. Hvordan skal vi ændre det?

Hvordan kan vi ændre dette mareridt? Jeg mener, at det, Schiller udvikler i sine *Æstetiske Breve*, er lige så meget metoden til at få folk ud af det i dag, som det var på hans tid. Han sagde, hvor findes mødestedet; hvor skal ændringen komme fra? Det kan ikke komme fra staten, for det er staten, der er årsag til det onde i dets nuværende form; og man måtte første genetablere staten på basis af ædlere principper, hvis det skulle være staten, der skulle forandre dette.

»Selve fornuften«, siger han, »vil udvælge den ædleste kæmper og forsyne ham eller hende med guddommelige våben«. Dernæst siger han, hvordan går det til, at vi, i moderne tid, med al den kundskab og al den teknologi, stadig er barbarer? Der må være noget i folks sind, i menneskers karakter, der forhindrer den direkte modtagelse af sandhed. Derfor siger han, »*sapere aude*«, »hav mod til at være klog«, og han nævner den gamle myte om visdommens gudinde, der kom til Jorden allerede i fuld rustning, og hendes første handling var en krigeragtig dåd.

De fleste mennesker er så bebyrdet med at sørge for deres elementære livsforhold, og de ikke ønsker, og ikke kan klare den yderligere byrde, det er, at tænke. De er derfor tilbøjelige til at overtage deres meninger fra en eller anden gruppe, som de tilhører, det være sig kirke, præst, klub, deres samfundsklasse, medier eller en hvilken som helst anden gruppe. For at være i besiddelse af visdom, være klog, og for at elske visdom, må man allerede være i besiddelse af visdom for at påskønne den.

Spørgsmålet bliver derfor: Hvordan finder man en vej til sindet, intellektet? Og Schiller siger: »Man må finde vejen ved at gå gennem hjertet.« Han kom derfor frem til den konklusion, at udviklingen af det, der på tysk hedder *Empfindungsvermögen*, »den til sanserne hørende forståelse af verden« – evnen til, med totaliteten af følelse og intellekt, at absorbere verden, tage den ind, og forbedre den – at denne udvikling er den vigtigste opgave i vor tid.

Schiller siger: »Enhver forbedring inden for politik kan derfor kun komme fra forædlingen af individets karakter. Men hvordan kan de ske, når staten er i en sådan barbarisk tilstand? Schiller giver det for nogle mennesker overraskende svar:

»Det kan kun ske gennem skøn kunst. For klassisk kunst og videnskab er de eneste to områder, der har en immunitet mod despotens lunefulde vilkårlighed.«

»Despoten, tyrannen, kan forbyde kunst, men han kan ikke regere over den. Kunstneren kan være søn af sin tid, men han bør ikke være et produkt af sin tid. Kunstneren må tage idealerne fra en bedre, mere ædel periode. Men hvordan beskytter kunstneren sig imod sin tids indflydelse? Ved at vise foragt for dens dom.«

»Kunstneren må tage de højeste idealer, men ikke de basale imperativer; og ikke præsentere dem som en grundlæggende, nødvendig pligt, men præsentere dem på en legende måde.« Han siger: »Den eneste måde, hvorpå man kan eliminere råhed i adfærd, er, at man må fjerne den fra fritiden, fra underholdning. Og langsomt vil råheden også blive bandlyst fra overbevisningerne. Råheden vil blive besejret gennem skønheden i kunst. Men det må være en forestilling om skønhed, der ikke stammer fra erfaring (fysisk oplevelse, -*red.*); men skønhed må defineres som en fornuftens forestilling gennem fornuftens abstraktion. Man må komme frem til den konklusion, at, hvis mennesket skal være mennesket værdigt, være værdigt til menneskeværd, må skønhed ses som en absolut nødvendig betingelse for menneskeheden. Skønhed i kunst tilhører både fornuftens område, hvis den defineres således, og de fysiske sansers område, fordi den forener begge. Den forædler vore sanser og udvikler dem op til fornuftens niveau således, at der ikke længere er nogen modsætning.«

I Introduktionen til *Bruden fra Messina*, som er et skuespil af Schiller, siger han, at oplevelsen af stor kunst i tilskuerens sind fremkalder en evne, en evne, der sætter ham virkeligt fri, og ikke blot i det ene øjeblik. Den sætter ham fri i hans indre; en evne, der ikke forsvinder, når forestillingen er forbi, fordi den sætter de guddommelige karaktertræk i mennesket fri, den indre orientering, den indre styring, denne evne til selvstændigt at tænke og være skabende, uden gruppens tanker.

Hvis De forenede Stater skal reddes fra den nuværende, barbariske tilstand, USA befinder sig i, så kan det kun opnås gennem en Renæssancebevægelse, der inspirerer befolkningen gennem skønheden i stor kunst. Og, som Schiller siger: »Sandhed og Skønhed vil blive modtaget af de mere ædle sjæle i samfundet, og vil dernæst spredes herfra i mildere stråler ud i hele befolkningen.«

Så derfor: »Hav mod til at være klog«, og gå sammen med os.

Se også vores Schiller-side:

<http://schillerinstitut.dk/si/category/nyheder/friedrich-schiller/>